Duminică 1 Noiembrie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

Luni 2 Noiembrie

19-21 Repetiții Fanfară

Marți 3 Noiembrie

19-21 Repetiții Cor Mixt

Joi 5 Noiembrie

18-19 Rugăciune cu frații

Vineri 6 Noiembrie

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

Sâmbătă 7 Noiembrie

18:30-20:30 Întâlnire tineret

ANUNȚURI

În data de 2 Noiembrie 2015 femeile baptiste din întreaga lume se vor aduna în prezența lui Dumnezeu pentru un timp special de rugăciune, care are loc în fiecare an - **Ziua Internațională de Rugăciune a Femeilor Baptiste**. Acest eveniment va fi găzduit în Timișoara la Biserica Baptistă Emanuel de pe Str. Frații Buzești nr 12, începând cu ora 19:00, iar tema acestui an este: "'Ridică-te, luminează!". Sunt așteptate un număr cât mai mare de surori!

Bodale Paula - 02.11
Igna Nicolina - 02.11
Purcel Paulin - 02.11
Timisan Ioana – 02.11
Mihai Lois - 03.11
Monaca Anuta – 03.11
Plesa Andrei – 03.11
Iova Eniko - 04.11
Popovici Dorothea – 05.11
Borozan Florica – 06.11
Liuba Ionela - 06.11
Cotuna Estera - 07.11
Duca Avram - 07.11
Miculescu Elena – 07.11

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Ioan Timișan
Bobi Popovici *(Becicherec)*
Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ana-Maria Iacob
Ligia Briscan

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:
Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creștină Baptistă 2
Pastori: Ioan Cocîrțeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

BUNĂTATEA

NR. 236 | 1 Noiembrie 2015

"Roada Duhului, dimpotrivă, este:...bunătatea..." - Galateni 5: 22

Cuvântul bunătate apare în mai multe cărți și paragrafe ale Bibliei. El este folosit în legătură cu cele trei Persoane ale Trinității. În Psalmul 36: 5 se vorbește despre bunătatea lui Dumnezeu. Apostolul Pavel se referă în 2 Corinteni 10: 1 la bunătatea lui Hristos, iar în Galateni 5: 23, este amintită bunătatea Duhului Sfânt.

Cu siguranță, acesta este un punct de plecare în meditația omului față de bunătate. A te uita la Ființa lui Dumnezeu și a observa că El este bun cu desăvârșire, reprezintă cea mai bună resursă pentru a- ți însuși această parte a Roadei Duhului Sfânt.

Mai întâi, putem să medităm la ***originea bunătății.***

Ca orice altă trăsătură a personalității noastre, și bunătatea este originată în ceva sau în cineva. Prin excelență și cu desăvârșire ea se găsește în Dumnezeu. Acest adevăr de netăgăduit este confirmat de o mulțime de texte biblice, care nu fac altceva decât să completeze un portret al bunătății dumnezeiești. În Psalmult 100: 5 este scris: „Căci Domnul este bun; bunătatea Lui ține în veci." Mai mult decât atât, sfinții Vechiului Testament erau convinși că Dumnezeu le face parte de bunătatea Lui încă de la începutul zilei: „Fa- mă să aud disdedimineață bunătatea Ta." (Psalmul 143: 8). Așadar, bunătatea este o trăsătură de caracter pe care Dumnezeu a stabilit- o pentru Sine și o manifestă față de întreaga Lui creație.

Mai apoi, trebuie să gândim la ***exemplificarea bunătății.***

Domnul Isus a fost o persoană, în manifestarea trupească, plină de bunătate. El a venit în lume, unde existau puține instituții ale milei. Existau puține spitale, puține locuri de refugiu pentru săraci, puține cămine pentru orfani, puține locuri de refugiu pentru cei părăsiți. Comparată cu lumea zilelor noastre, era o lume crudă. Hristos Domnul a schimbat- o. Oriunde a ajuns creștinismul adevărat, urmașii Săi au făcut acte de bunătate. În mod contrar percepției pe care fariseii și cărturarii o aveau față de Domnul, Fiul lui Dumnezeu a venit pe pământul nostru să- L prezinte pe Dumnezeu Tatăl. Cu adevărat, cine L- a văzut pe Fiul, a văzut pe Tatăl, inclusiv în manifestarea practică a bunătății.

Nu în ultimul rând, se poate observa și ***atribuirea bunătății.***

Oamenii au nevoie de bunătate mai mult ca oricând. Relațiile interumane sunt reci, dure și chiar ireconciliabile, ceea ce face ca bunătatea produsă de Duhul Sfânt, să fie chiar soluția la toate acestea. Pavel spunea: „Căci roada luminii stă în orice bunătate, în neprihănire și în adevăr." (Efeseni 5: 9). Este un proces de dobândire a bunătății: Duhul Sfânt regenerează inima unui om, apoi locuiește în ea în toată plinătatea, producând roadele neprihănirii. Nu ne naștem buni, ci dimpotrivă, venim pe pământul acesta cu o natură extrem de rea. Bunătatea este efectul intervenției supranaturale în omul natural, așa încât el crește în asemănarea cu Domnul Isus. Prin bunătate, noi dezvoltăm relații sănătoase cu Dumnezeu și cu semenii.

Bunătatea nu este semnul slăbiciunii, dimpotrivă, ea este îmbinarea armonioasă a tăriei de caracter cu duhul blând și milos.

Pastor Ioan Cocîrțeu

BUNATATEA LUI DUMNEZEU

"Te iubesc cu o iubire veșnică; de aceea îți păstrez bunătatea Mea!..."

Bunătatea Lui Dumnezeu este o durere. E un foc care te arde neîncetat până când, înțelegând misterul neostoirii sale, te abandonezi iubirii din care izvorăște. Și înțelegi că, Viață fiind, nu poate mistui decât trecătorul, efemerul, minciuna, trădarea, nimicnicia, slăbiciunea, întunericul, fățărnicia, înfumurarea... („Sau disprețuiești tu bogățiile bunătății, îngăduinței și îndelungii Lui răbdări? Nu vezi tu că bunătatea Lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință?")

Bunătatea Lui Dumnezeu este răbdare. Nu o așteptare a venirii în fire, în sensul unei înțelepțiri spontane, deși nestrăine de experiența umană totuși, ci a unei regăsiri, ca printr-un văl luat - care trimite spre izbăvire (2 Petru 3:15) -, a ceea ce niciodată nu ne-a părăsit, înlăuntru, adânc și esențial vibrând, prin cunoașterea adevărului, a unei realități perceptibile doar prin revelație. O cunoaștere, precum în cazul biblic al înțelesului erotic de unire extatică a subtilităților în actul împreunării, care vine dintr-o întrepătrundere a esențelor, de nedefinit, generatoare însă a unei comprehensiuni inefabile a ființei care te îmbogățește prin prezență.

Bunătatea Lui Dumnezeu este dragoste. Aspect vital al iubirii (Galateni 5:22), ea transcende accepțiunea uzuală a lucrurilor, ridicând prin virtute intelectul dincolo de tranzitoriu, la starea de îngăduință dumnezeiască, îndelung răbdătoare, mântuind-o, chiar și temporar, din temnița unei atotjudecăți firești defavorizante (Romani 2:1). În această stare, situațiile beneficiază de o optică deosebită, nondual și nedualizantă, ce prezintă semenul drept un alter ego aflat într-o ipostază ce ne invită la exercitarea unor gesturi purificatoare, de elevare personală, îndumnezeire, punându-l pe acesta, în același timp, în fața unei evidențe a dragostei divine.

*****

Bunătatea

"Disprețuiești tu bogățiile bunătății, îngăduinței și îndelungii Lui răbdări? Nu vezi tu că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință?" - Romani 2.4

O noapte adâncă se așternuse peste unul din cartierele cu vile din New York. Un hoț cunoștea foarte bine una din case. Când s-a aflat în fața biroului încuiat, în care bănuia că sunt obiectele de valoare, au fost necesare doar câteva secunde pentru a-l deschide. Era o faptă mârșavă, pentru că hoțul era fiul casei. Pe un plic era scris cu litere mari cuvântul „Testament". Deschise cu mâini tremurânde plicul. Era deja de mult timp conștient de faptul că tatăl său îl dezmoștenise din cauza vieții lui destrăbălate. Dar acum citea: „Doresc ca fiul meu E. să primească ceea ce-i revine de drept. Frații lui să-l primească, imediat ce se va întoarce din rătăcirile sale. Să știe că l-am iubit până la ultima mea suflare."

Acum, întreaga lume se prăbuși pentru E. Mișcat, căzu pe genunchi. Cine știe ce ar fi făcut, dacă în această casă nu s-ar fi rugat mereu locatarii ei pentru el! Astfel găsi ușurare pentru conștiința sa împovărată înaintea lui Dumnezeu. Își recunoscu viața sa stricată înaintea Domnului Isus și găsi pace prin sângele vărsat pe cruce.

BUNĂTATEA ŞI DREPTATEA LUI DUMNEZEU

Psalmul 85 ne spune:
"BUNĂTATEA ȘI CREDINCIOȘIA SE ÎNTÂLNESC, DREPTATEA ȘI PACEA SE SĂRUTĂ. CREDINCIOȘIA RĂSARE DIN PĂMÂNT ȘI DREPTATEA PRIVEȘTE DE LA ÎNĂLȚIMEA CERURILOR."

Cum pot sta laolaltă aceste două noțiuni? Știm că Dumnezeu este bun cu noi, însă urăște păcatul. De aceea El trebuie să pedepsească păcatul.
Unde s-a întâlnit dreptatea cu credincioșia lui Dumnezeu?
La vremea când scria acest psalm fiul lui Core, știa oare că va fi peste veacuri o proorocie împlinită? Atunci când Fiul lui Dumnezeu a venit pe pământ să împlinească voia Tatălui și a ales să întindă mâinile ca să-I fie bătute în cuie, când putea să-i nimicească pe toți cu o vorbă, a făcut posibilă întâlnirea dreptății lui Dumnezeu cu bunătatea Lui. A făcut posibil ca cei care cred în El să poată fi primiți acasă, la Dumnezeu. A făcut posibil ca dreptatea lui Dumnezeu să fie satisfăcută, ca cei care cred în Fiul Său și Îl primesc în viața lor ca Mântuitor și Domn să poată primi neprihănirea Lui.

"*Pentru ce Mă numești bun?*" spune Isus tânărului bogat.

"*Nimeni nu este bun decât Unul singur : Dumnezeu.*"

Ce-ar fi dreptatea fără bunătate? Și bunătatea fără dreptate? Slavă Domnului că El este și bun, pe cât este de drept ! Isaia Îl numește pe Isus Domn al Păcii(Is. 9 : 6). Iar Zaharia ne spune că El va vesti neamurilor pacea(Zah. 9 :10). Căci în Hristos, Dumnezeu a făcut pace cu cel care s-a răzvrătit în grădina Edenului -omul- cel care a pus la îndoială dreptatea și credincioșia lui Dumnezeu.

Acum, prin Fiul, este posibil ca dreptatea și pacea să se sărute, cum spune psalmistul. Atunci când Fiul a întins mâinile pe cruce, a vrut să spună : "Vino, pentru tine mor, ca să te poți împăca cu Dumnezeu". Credincioșia răsare din pământ, spune psalmistul. Iar evangheliile ne relatează cum Isus a stat în pământ trei zile, după care a înviat. Când privim la oceane, vedem puterea lui Dumnezeu.
Când privim la firmamentul cerului, vedem înțelepciunea Lui.
Când privim la flori și la copii, vedem creativitatea și sensibilitatea Lui.

Dar, când privim la cruce, vedem dragostea Lui.

Ce facem noi cu ea? Vom sta nepăsători? Sau o vom primi?
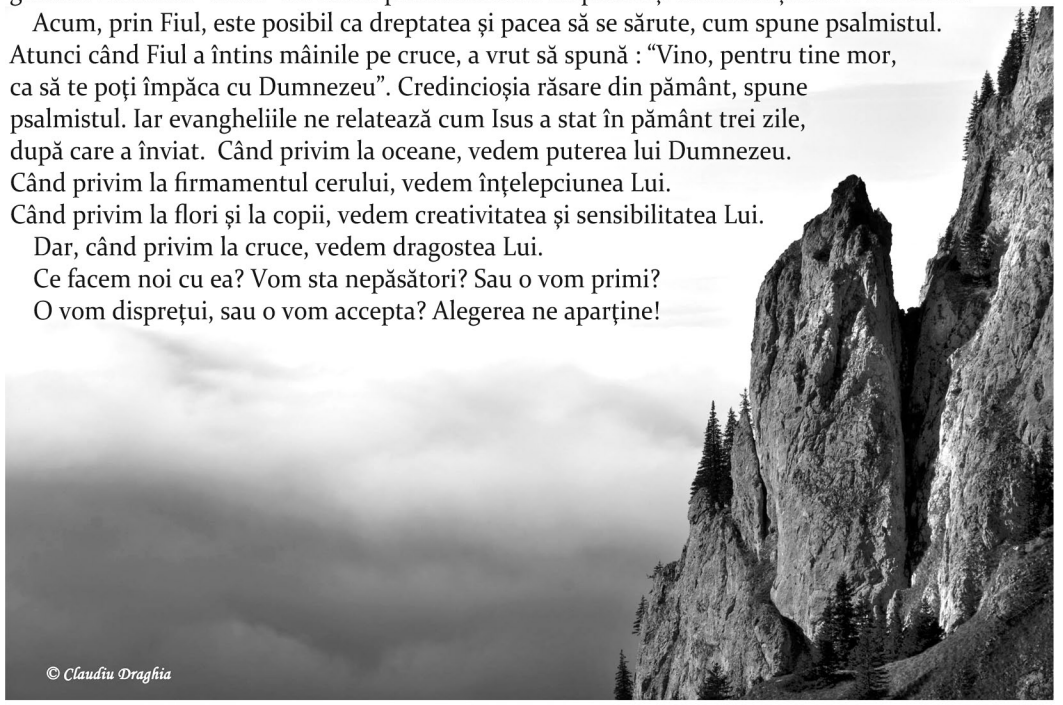
O vom disprețui, sau o vom accepta? Alegerea ne aparține!